

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21.5.2019 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Skýby a přísedících Jaroslavy Grzinčičové a Evy Košnarové

takto:

obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] ve [obec]

adresa pro doručování [adresa obžalovaného],

je vinen, že

1. v době od června 2013 do prosince 2014 v [obec], ul. [adresa], ve společně obývaném bytě, verbálně napadal poškozenou [celé jméno poškozené], [datum narození], a to tím způsobem, že jí nejméně jednou týdně urážel a nadával: „ Jak taková kráva může mít vysokou školu?“ „ Ty máš v hlavě snad úplně nasráno!“ „ Nechoď na mě s těma svejma psychologickějma sračkama!“ „ Ty si kráva vymaštěná, úplně vylízaná!“ „ Já jsem jen pingl, ale ty jsi ta vysokoškolačka!“ „ Jsi tlustá jak prasnice, buď ráda, že na tebe vůbec vlezou“, a když poškozená během těchto nadávek chtěla odejít do jiné místnosti, hrubě ji držel za ruku, čímž jí opakovaně způsoboval modřiny na pažích a předloktí a dne 17. 7. 2014 jí opět nadával a křičel: „ Ty ses snad úplně posrala, seš snad úplně blbá, vymaštěná vylízaná kráva!“ a přitom bouchal do stolu, a poškozená v důsledku takto vzniklého stresu v pokročilé fázi těhotenství musela být hospitalizována v Krajské nemocnici v Liberci a podstoupila předčasně vyvolaný porod císařským řezem;

2. v době od ledna do 31. 5. 2015 v Heřmanicích u [adresa], ve společně obývaném bytě, verbálně napadal poškozenou [celé jméno poškozené], [datum narození], a to tím způsobem, že jí nejméně dvakrát týdně nadával: „ Jak taková kráva může mít vysokou školu?“ „ Ty máš v hlavě snad úplně nasráno!“ „ Nechoď na mě s těma svejma psychologickějma sračkama!“ „ Ty si kráva vymaštěná, úplně vylízaná!“ „ Já jsem jen pingl, ale ty jsi ta vysokoškolačka!“ „ Jsi tlustá jak prasnice, buď ráda, že na tebe vůbec vlezou...“, a když poškozená během těchto nadávek chtěla odejít do jiné

místnosti, hrubě ji držel za ruku, čímž jí opakovaně způsoboval modřiny na pažích a předloktí, a když se večer vracela z práce pozdě a chtěla si jít lehnout do ložnice, nadával jí: „ To ses posrala, zapomeň! Spát prostě nepůjdeš!“;

3. v době od 1. 5. 2015 do 26. 12. 2016 v [obec a číslo], ve společně obývaném bytě, verbálně a fyzicky napadal poškozenou [celé jméno poškozené], [datum narození], a to tím způsobem, že jí takřka denně nadával: „ Jak taková kráva může mít vysokou školu?“ „ Ty máš v hlavě snad úplně nasráno!“ „ Nechoď na mě s těma svejma psychologickějma sračkama!“ „ Ty si kráva vymaštěná, úplně vylízaná!“ „ Já jsem jen pingl, ale TY jsi ta vysokoškolačka!“ „ Jsi tlustá jak prasnice, buď ráda, že na tebe vůbec vlezu“ „ To seš taková kráva, že nechápeš, na co se tě ptám?“ „ Ty v práci akorát celý den sedíš na prdeli!“ , a když poškozená během těchto nadávek chtěla odejít do jiné místnosti, hrubě ji držel za ruku, čímž jí opakovaně způsoboval modřiny na pažích a předloktí a fyzicky jí nejméně jednou za dva až tři měsíce a postupně i častěji, tj. jednou měsíčně, napadal údery pěstí do ramene nebo do stehna a taháním za vlasy, plánoval jí domácí práce a kontroloval jejich plnění, případně ji trestal úderem pěstí za jejich nesplnění, čímž jí způsoboval modřiny na rukou a na stehně; a v přesně nezjištěné době v měsíci červnu 2016 ve večerních hodinách, ve společně obývané chatě na společně dovolené ve Slovenské republice v rekreační oblasti Štúrovo, ji v koupelně přimáčkl na zeď, loktem pravé ruky ji zmáčkl krk a dusil ji a přitom jí nadával: „ Ty kurvo, ty děvko, ty couro, já vím, že někoho máš!“ „ Já vím, že mě podvádíš, a že mě nemáš ráda!“ , přičemž takto ji držel asi 20 vteřin a poté, co ji pustil, si poškozená lehla do postele ke své nespící dvouleté dceři, on si došel pro nůž, klekl si na poškozenou a nůž jí přiložil ke krku a opakovaně ji vyhrožoval: „ Ty svině, já tě zabiju!“ „ Ty se rána nedožiješ, až usneš, tak tě podříznu!“ „ Jsi děvka a coura!“ , přičemž takto jí vyhrožoval asi 3 minuty, poté vstal a znovu jí nadával, že je děvka a coura a že ho stejně opustí, přistoupil k ní a špičkou nože ji bodl do pravého stehna, a ve výhrůžkách zabitím pokračoval ještě několik hodin, do té doby, než usnul, a tímto jednáním poškozené způsobil hematomy na krku a povrchovou krvácející ránu na pravém stehně;

tedy

ad 1-3) týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

tím spáchal

ad 1-3) zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

Podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 2 (dvou) let.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [celé jméno poškozené], nar. [datum], bytem [adresa obžalovaného], odkazuje se svým nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, Ústí nad Labem, se sídlem Mírové náměstí 35/C, xanon-91x, odkazuje se svým nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 226 písm.a) trestního řádu se obžalovaný zprošťuje obžaloby pro skutek spočívající v tom, že měl:

dne 3. 11. 2017 v době kolem 8:30 hodin před budovou Okresního soudu v Liberci, poté, co odcházeli od rozvodového řízení, říci poškozené [celé jméno poškozené], [datum narození]: „ Všimla sis toho muže na přechodu? Je to známá liberecká firma, můj známý. Je to nájemný vrah. Víš, já jsem přemýšlel, že se tě zbavím, ale pak mi došlo, že by po mně hned šli, takže jsem to

neudělal. Ale měla bys být opatrná. Teď jsi mě připravila o rodinu, a jestli mě ještě připravíš o peníze a o dítě, tak já už nebudu mít v životě co ztratit a vezmu tě s sebou. Teď se zhoršilo počasí, a ty hodně jezdíš... Měla bys být opatrná.", což mělo v poškozené vzbudit důvodnou obavu o její zdraví a život;

tím měl spáchat

přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku.

Odůvodnění:

1. Soud na základě dokazování provedeného v hlavním líčení zjistil skutkový stav v rozsahu popsaném shora ve skutkové větě rozsudku ad 1-3).

2. Soud pro své skutkové závěry vycházel z výpovědi poškozené [příjmení] [celé jméno poškozené], bývalé manželky obžalovaného. Její výpověď je velmi podrobná a dosti zabíhavá. K věci samé z ní vyplynulo, že soužití s obžalovaným bylo zpočátku bezproblémové. Žili u rodičů v Liberci. Už tehdy započaly jejich konflikty z různých důvodů, mimo jiné i kvůli jejím rodinným příslušníkům. Na obžalovaném jí vadila konzumace alkoholu. Obžalovaný ji opakovaně verbálně napadal výrazy jako „ ty máš v hlavě snad úplně nasráno!“ „ Nechoď na mě s těma svejma psychologickějma sračkama!“ „ Ty si kráva vymaštěná, úplně vylízaná!“ „ Já jsem jen pingl, ale ty jsi ta vysokoškolačka!“ „ Jsi tlustá jak prasnice, buď ráda, že na tebe vůbec vlezu“, včetně dalších vulgarit a popisů, jak jsou uvedeny ve skutkové větě ad 1-3), které soud už nebude opakovat. Obžalovaný ji doslova předhazoval její vzdělání, kdy se ale ona sama vyjadřovala s despektem k jeho vzdělání, dodává soud. Především z jeho strany docházelo k fyzickému napadání spočívajícím ve způsobování modřin tak, že ji držel pevně za ruku, což se týká ad 1, 2). Konflikty vygradovaly před porodem dcery v roce 2013, kdy jí obžalovaný takto nadával opakovaně, až v důsledku stresu, který vedl ke zvýšenému tlaku a nakonec k tomu, že porod byl proveden císařským řezem. Po porodu se odstěhovali do domu její tety v Heřmanicích, kde se soužití vcelku uklidnilo, i když jí obžalovaný občas nadával. Odstěhovali se pak z uvedeného dom poté, co obžalovaný v opilosti propadl prosklenou verandou. Nakonec bydleli v domě v obci Ovčáry. Zde se jeho chování zhoršilo. Opět docházelo zejména v opilosti k nadávkám, když v jejich příběhu musela odejít do jiné místnosti, hrubě ji držel za ruku, čímž jí opakovaně způsoboval modřiny na ruku. K tomuto napadání docházelo nejméně jednou za dva až tři měsíce a postupně i častěji, tj. jednou měsíčně, včetně úderů pěstí do ramene nebo do stehna a taháním za vlasy. Rovněž tak jí plánoval domácí práce a kontroloval jejich plnění, případně ji trestal úderem pěstí za jejich nesplnění. Vedle podlitin na ruku, tak je měla tak a na stehnech. Nakonec zhruba v červnu 2016 ve večerních hodinách, ve společně obývané chatě na společné dovolené ve Slovenské republice v rekreační oblasti Štárovo. Došlo po sporu v restauraci, kde se obžalovaný opil, k jeho pokračování v koupelně, kde ji přimáčkkl na zeď, loktem pravé ruky zmáčkkl krk a dusil ji. Opět ji přitom jí nadával výrazy, jaké soud shora uvedl. Také ji vyhrožoval několik minut, poté vstal a znovu jí nadával, že „ je děvka a coura a že ho stejně opustí“. Přišel k ní a špičkou nože ji bodl do pravého stehna, a ve výhrůžkách zabitím pokračoval ještě několik hodin. Vedle toho ji obžalovaný dlouhodobě obtěžoval častými telefonáty, převážně pro maličkosti. Celé jednání oznámila v návaznosti na hrubé jednání obžalovaného vůči dceři a také zápisu do katastru nemovitostí, který učinil obžalovaný ohledně společně vlastněné nemovitosti. Poškozená setrvala kritizovala životní styl obžalovaného, vedle konzumace alkoholu, jí vadily jeho zejména dluhy kolem 300.000 Kč, nakonec jej obviňovala z defraudací tržeb. Problémy jsou se splácením hypotéky na jeden z domů, kterou obžalovaný přestal platit. Soud vycházel z výpovědi poškozené pro své skutkové závěry z několika důvodů. Zejména po řádném procesním poučení vypovídala shodně v přípravném řízení a poté v hlavním líčení. V něm svoji výpověď logicky a jasně doplnila po kladení otázek, i když s určitou sebe prezentací a plačtivým chováním. Její reakce ovšem běžně takové jsou, jak vysvětlila znalkyně níže. Rovněž tak svědkyně nadsazovala konzumaci alkoholu obžalovaným, který nebyl opilý denně, jak tvrdila, ale alkohol konzumoval poměrně často, jednou

v opilosti propadl verandou. Konečně také nebyla pravdivá výpověď ohledně poranění kotníku, jak soud vyložil samostatně níže. Její výpověď je v podstatných bodech ve shodě s výpověďmi svědků [příjmení] [celé jméno svědkyně], J. [celé jméno svědka], K. [celé jméno poškozené]. Klíčovým důkazem pro zhodnocení pravdivosti její výpovědi je znalecký posudek z oboru psychologie. Znalce byla také vyslechnuta. Popsala použité metody a uvedla dále jaké použila podklady pro zpracování posudku. Podle závěrů znaleckého posudku je obžalovaná osobností dynamická, aktivní, sebejistá, vyhledávající vzruch, riziko, má živější emoční reaktivitu. Inteligenčně je lehce nad průměrem, bez poruchy osobnosti nebo anomálních rysů. Dbá na dojem, který udělá na své okolí. V případech zátěžových situací může reagovat impulzivně, i plačtivostí. Z hlediska věrohodnosti je schopná vnímat realitu, zapamatovat si události a poté reprodukovat, přičemž obecná věrohodnost zachována u poškozené je zachována, samozřejmě s postupem času s drobnými odchylkami v popisu místa a času. Konkrétní věrohodnost znalce posoudit nemohla, ale vzhledem k tomu, že tytéž události popisuje opakovaně rámcově shodně. Nevykazuje například známky prezentace naučeného textu, přičemž je shodná také její nonverbální komunikace, které je bez projevů histrionského sebedědávání, proto s vyšší mírou pravděpodobnosti vypovídá o tom, co skutečně prožila. Shodné emoce při popisu událostí také potvrzují autentický zážitek. Nevykazuje známky chorobné lhavosti. Ne zcela obvyklý osobní projev poškozené znalce vysvětlila povahou její osobnosti. Pro tuto věc je podstatné, že u ní nebyly zjištěny následky v podobě újmy na psychickém zdraví, tedy především typická posttraumatická stresová porucha. Projevy této poruchy mohou být úzkost, obavné myšlenky, negativní dopad vulgarit popisující její osobu po fyzické stránce. Odbornou pomoc v tomto směru nepotřebuje. Mimoto se u osob s osobnostním typem jaký má obžalovaná, tento druh poruchy nevyskytuje. Problémy ve vztahu s obžalovaným vyřešila a má od nich emoční odstup, kdy prosadila svoji představu o řešení konfliktního soužití. K celé věci mobilizovala svou energii a postavila s k ní stenicky, tj. silně, zdatně, robustně. Ovšem manželství zpočátku probíhalo harmonicky, ale okouzlení bylo v nemalé míře dáno hmotným naplněním, například dárky, dovolené. Sama poškozená považovala za hlavní důvod rozvratu manželství odcizení. Podání trestního oznámení bylo motivováno obavou před opakovanými výhrůžkami ze strany obžalovaného a současně také obavou ze ztráty nemovitého majetku po vkladu do katastru nemovitostí obžalovaným. Nelze v této souvislosti pominout, že v oboru nemovitostí pracuje, proto je její pohled na postup obžalovaného odlišný od většinové populace. Napadání nezmínila dříve také z toho důvodu, že mají malou dceru v tzv. střídavé péči a proto spolu musí vycházet. K závěrům posudku soud dodává, že tatáž znalce vypracovala stejný posudek na obžalovaného. Soud z něj proto k věci dodává, že obžalovaný s poškozenou nemohli dlouhodobě vytvořit funkční vztah. Každý z nich měl o vztahu zásadně odlišné představy, když termín představy soud zdůrazňuje, protože jejich v realitě se jejich očekávání průběhu vztahu příliš nepohybovaly. Mimoto příbuzní obžalovaného i poškozené, zejména jejich matky, otevřeně projevovaly navzájem silnou averzi vůči druhé straně. V takové atmosféře nelze skutečně očekávat vznik dlouhodobě funkčního vztahu.

3. Soud oproti obžalobě pozměnil skutkovou větu ad 2). Obžalovanému bylo mimo jiné kladeno za vinu, že měl poškozené úderem do chodidla způsobit otok a hematoma kotníku. Podobný mechanismus je nesmyslný sám o sobě. [příjmení] musí unést váhu člověka, například při stožení na jedné noze, ale i při běžné chůzi. Úder do chodidla nemůže tak masivní kloub poškodit popsáním způsobem. Snad lze uvažovat o uchopení chodidla a kroucení, ale toto žalováno nebylo a nikdo nic podobného nepopsal. Rovněž tak podle odborného vyjádření na č.l.158-160 bylo zraňujícím mechanismem špatné došlápnutí podle sdělení samotné poškozené, která je obézní, když měří 163 cm a váží 100 kg (č.l.47), což bolestivé projevy a dobu léčení podobného poranění zvyšuje, resp. prodlužuje. Ve zprávě o ošetření z 1.2.218 na č.l. 161 je uvedeno totéž. Mimoto se jedná o poranění s minimálním omezením v běžném způsobu života a bez vystavené pracovní neschopnosti. Obžalovaný spáchání popřel, ale to není podstatné. Z popsanych logických i faktických důvodů soud popsání dílčí jednání (útok) ze skutkové věty vypustil, což

mělo dále za následek odkázání příslušné zdravotní pojišťovny s jejím nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních, viz níže.

4. Dále soud vycházel z výpovědi svědka [příjmení] [celé jméno svědka], bratra poškozené. Z této výpovědi k věci vyplynulo, že obžalovaný spolu s poškozenou s jeho rodinou žili ve společném domě v [obec] od roku 2013. Zpočátku byl vztah harmonický a obžalovaný se choval doslova ukázkově. Poškozená se mu jako sestra vždy svěřovala. Z jejich bytu se po několika měsících soužití začal ozývat křik obžalovaného v nočních hodinách, ale také hádky, ale slozům nerozuměl. Obžalovaný býval i silně opilý. U poškozené se zhoršovala nálada, bývala smutná. Došlo k pláči a také se mu svěřila, že jí dal obžalovaný facku. K tomuto došlo v období jejího těhotenství, když posléze jí bylo nevolno a musela vyhledat ošetření v nemocnici. Poté se přestěhovali po narození dítěte, pak už o jejich vztahu nic bližšího nevěděl, ale ještě před stěhováním se mu svěřila, že vztah nefunguje. Tyto sdělení se opakovaly, proto jí poradil, aby spory řešila s policií. Soud z výpovědi svědka vycházel pro své skutkové závěry, protože v přípravném řízení i v hlavním líčení vypovídal v podstatných bodech shodně a také ve shodě s výpověďmi poškozené, dále svědkyň [příjmení] [celé jméno svědkyně] a K. [celé jméno poškozené]. V hlavním líčení ještě svou výpověď po kladení otázek doplnil, přičemž se jednalo o doplnění jasně a logicky, postrádající zásadnější prvky averze vůči obžalovanému.

5. Vyslechnuta byla také matka poškozené [příjmení] [celé jméno svědkyně]. Její výpověď je dosti stručná a od počátku svědkyně neskryvala averzi vůči obžalovanému, proto je její důkazní přínos velmi nízký. Vztah dcery s obžalovaným považovala za nerovný, protože poškozená měla vyšší vzdělání než obžalovaný, dále jí vadil jejich věkový rozdíl. Především mělo obžalovanému vadit, že měla poškozená vyšší příjem. Svatba se konala bez rodiny. Následně obžalovaného obviňovala z nadměrné konzumace alkoholu, který si údajně skladoval po domě, ale to nepotvrzuje žádný další svědek. Prokázáno je pak pouze propadnutí obžalovaného v opilosti prosklenou verandou. Svědkyně nebyla osobně přítomna verbálnímu nebo dokonce fyzickému útoku ze strany obžalovaného. Vše se dozvídala od poškozené, jednalo se psychické týrání, křik, apod. Dále viděla na poškozené podlitinu pod okem, ale ta jí sama neřekla, jak tato podlitina vznikla a také neuvedla datum. [příjmení] její výpovědi jsou dosti nesouvislé napadání obžalovaného

6. Z výpovědi svědkyně [příjmení] [celé jméno svědkyně] vyplynulo, že zná obžalovaného a zejména poškozenou. Svědkyně bohužel zemřela, proto nebylo možné výslech z přípravného řízení doplnit kladením otázek v hlavním líčení. [ulice] ovlivnění závažným onemocněním v době výslechu lze jen odhadovat. Nicméně zásadní nelogičnosti, případně komentáře k osobám, ve výpovědi zjistitelné nejsou. Negativní hodnocení obžalovaného je odlišnou skutečností vyplývající z jejího pohledu a osobních zkušeností. K věci samé z její výpovědi vyplynulo, že poškozenou poznala přes svou dceru. Posléze s ní také pracovala od května roku 2015, když jí pomáhala coby asistentka. Vztahy měly blízké, jak dokládá krátkodobé bydlení svědkyně u rodičů poškozené. Poškozená s obžalovaným bydleli v domku nedaleko Brandýsa nad Labem, kde je mnohokrát navštívila a kvůli dojíždění přespala. Obžalovaný se k poškozené sice choval hezky, ale s cílem na ni zapůsobit, ale také ji poměrně často kontroloval a telefonoval jí. Ohledně alkoholu, tak ten z obžalovaného sice cítila, ale před ní opilý nebyl. Dalším problémem bylo, že jejich programy byly odlišné, ale obžalovaný žádala, aby se mu přizpůsobil. Poškozené to činilo obtíže zejména při pozdních příchodech domů, kdy byla unavená. Obžalovaný byl velmi fixovaný na dceru Elišku, ale jeho výchova byla zdrojem sporů, mimo jiné kvůli rozmazlování. Ke sporům přispívala matka obžalovaného zásahy do chodu jejich domácnosti. Svědkyně byla přítomna i svého druhu konfliktům, kdy obžalovaný na poškozenou křičel a vyčítal jí různé věci, také ji organizoval program, kontroloval a obtěžoval ji telefonáty, což na ni negativně působilo v zaměstnání, kde byla psychicky vyčerpaná. Nicméně si svědkyni nestěžovala na vulgární chování obžalovaného, i když sama slyšela při návštěvách křik a rány při návštěvách kolem poloviny roku 2016. Viditelné poranění na ni ale ani při této příležitosti neviděla. Poškozená si naopak stěžovala na facky ze strany obžalovaného, které vygradovaly až k úderu pěstí po oznámení

rozvodu. Na druhou stranu mu poškozená také rány vracela. Shrnutí výpověď svědkyně lze tak, že prokazuje agresivní chování obžalovaného, dokonce v její přítomnosti. Pouze ale podpůrně fyzické násilí, protože tyto skutečnosti se dozvídala zprostředkovaně od poškozené. Obecně pak výpověď prokazuje dlouhodobě problematické soužití obžalovaného s poškozenou, což vyplynulo ze zcela odlišného pojetí tohoto soužití, jak vysvětlila znalkyně z oboru psychologie výše i níže při hodnocení osobnosti obžalovaného.

7. Vyslechnuti byli také příbuzní obžalovaného. Z výpovědi svědkyně [příjmení] [celé jméno poškozené], dcery obžalovaného, vyplynulo, že jej i poškozenou několikrát navštívila v obci [obec], kde bydleli. K návštěvám došlo podle jejího odhadu před dvěma lety, ale muselo to být nejméně před třemi lety, protože v roce 2017 již byl podán na rozvod, konkrétně [datum] podle podání ve spise zdejšího soudu pod sp.zn. 18 C 277/2017. Zpět k věci samé. V Ovčárech několikrát přespala. Podrobnosti vztahu neznala, ale patrné byly signály, že vztah už není funkční. Obžalovaný ji to ostatně sám řekl. Ovšem nebyla svědkem žádného násilí z jeho strany, pouze byla přítomna hádek. Na poškozenou žádné zranění neviděla, ale ta se jí svěřila, že ji obžalovaný během dovolené na Slovensku měl vyhrožovat nožem, snad dokonce ji měl bodnout. Je sice pravda, že v její přítomnosti alkohol obžalovaný konzumoval a byl i opilý, ale pod jeho vlivem agresivní nebyl. Soud z výpovědi svědkyně vycházel pro své skutkové závěry z několika důvodů. Především je v její výpovědi zjevná nestrannost, když se vyjadřovala k věci velmi zdrženlivě a zjevně s odstupem. Rovněž tak se zdržela negativních odpovědí ve vztahu k obžalovanému jaké svému otci, spíše se vyjádřila v náznacích. Podstatné pro věc z její výpovědi je, že obžalovaný konzumoval alkohol relativně pravidelně a byl i opilý. Také její výpověď prokazuje napadení poškozené na Slovensku ad 3).

8. Dále byla vyslechnuta matka obžalovaného [příjmení] [celé jméno poškozené]. Její výpověď k věci nebyla příliš přínosná. Do jisté je její výpověď opakem výpovědi matky poškozené [příjmení] [celé jméno svědkyně]. Ve své poměrně emotivní výpovědi, názorný je její poslech, se nijak netajila averzí vůči poškozené, která se vůči ní chovala nadřazeně. Zejména ji i zbytku rodiny zdůrazňovala své vzdělání. Rovněž tak se vyjadřovala negativně k rodině poškozené (č.l.123), mimo jiné k nadměrné konzumaci alkoholu, kdy ale matka poškozené [příjmení] [celé jméno svědkyně] dosti otevřeně sdělila, že „taky není abstinent“. Popsaná rodinná negativa měla sdělit sama poškozená, ale jejich rodinu nikdy nenavštívila. [jméno] spíše hodnotila jejich vztah, k věci samé neuvedla v zásadě ničeho. Obžalovaného popsala jako vzorného otce a manžela, který alkohol nadměrně nekonzumoval. Naopak poškozená byla špatnou matkou i manželkou, zejména ale matkou. Osobně nebyla přítomna žádného konfliktu mezi obžalovaným a poškozenou, přičemž je několikrát navštívila v domě v Ovčárech. Vztah měla ukončit nová známost poškozené.

9. Vyslechnuta byla také svědkyně [příjmení] [celé jméno svědkyně], sousedka obžalovaných v obci [obec]. Soud ji vyslechl, protože měla být přítomna hádek v sousedním domě. Následně ale z jejího výslechu vyplynulo, že došlo k omylu, protože ke konfliktům docházelo v rodině, která v něm bydlela dříve před obžalovaným s poškozenou. Obžalovaného sice viděla několikrát, ale opilý nebyl. Jinak k věci samé nic bližšího nevěděla.

10. Soud provedené důkazy zhodnotil v souladu s ust. § 2 odst. 5, 6 tr. řádu jednotlivě a zejména v jejich souhrnu a na základě svého vnitřního přesvědčení a dospěl k závěru, že obžalovaného ze spáchání žalovaného skutku bez důvodných pochybností usvědčují a vylučují, že by k němu mohlo dojít jinak nebo by jej spáchal někdo jiný. Klíčovým důkazem ve věci je výpověď poškozené [příjmení] [celé jméno poškozené], kterou soud zhodnotil jako věrohodnou především, protože její obecnou i konkrétní věrohodnost prokazuje znalecký posudek z oboru psychologie. Dále je agresivní jednání obžalovaného prokázáno také výpověďmi svědků [příjmení] [celé jméno svědkyně], K. [celé jméno poškozené] a J. [celé jméno svědka] Tito svědci v návaznosti na poškozenou potvrdili napadání a vyhrožování ze strany obžalovaného, ať už byli přímí svědci nebo se o popsáném jednání dozvěděli od poškozené.

11. Obžalovaný spáchání zcela popřel a posléze se vyjádřil k jednotlivým dílčím útokům, resp. soužití s poškozenou obecně. Celou věc považuje za svého druhu odvetu ze strany poškozené, bývalé manželky, po přepisu nemovitosti. Jednalo se o dům pořízený v roce 2013. Také jej chtěla zapojit do splácení dluhů. Mimoto právě ona od něj odešla k novému příteli na konci roku 2016, i když se intimně stýkali i po rozvodu. [jméno] mu také vyhrožovala „zničením“, protože má právní vzdělání. Problematické bylo i soužití s její rodinou v domě v Liberci, protože její rodiče byli alkoholici, kteří se často hádali, dokonce k nim měla být pravidelně volána Policie ČR. [příjmení] měli i mezi sebou, dokonce fyzické, ale naopak mu měla poškozená dát několik facek, nikoli on jí. Kriticky zhodnotil její výchovu dcery, o kterou se příliš nezajímá a nevyužívá ani dohodnutou střídavou výchovu. Obhajobou bylo namítáno, že v civilních řízení o rozvodu a svěřeni dcery do péče a určení výživného, které byly vedeny u Okresního soudu v Liberci pod sp.zn. 18 C 277/2017 a 11 Nc 50006/2017, nebylo ze strany poškozené ani zmínka o žádném násilném chování ze strany obžalovaného. Ve druhém řízení byla s návrhem podána dokonce dohoda o střídavé péči. Oba návrhy podala sama poškozená, ale z povahy věci po jednání s obžalovaným. Vysvětlení pro tento stav podává znalecký posudek z oboru psychologie vypracovaný na poškozenou. V jejím případě bylo vedle jiného zjištěno, že své problémy ve vztahu s obžalovaným vyřešila a má od nich emoční odstup, kdy prosadila svoji představu o řešení konfliktního soužití, jak už soud shora uvedl. Z tohoto popisu lze dovodit, že chtěla problémy co možná nejrychleji vyřešit, aby mohli oba relativně normálně fungovat v osobním i profesním životě. Nelze pominout ani její osobnostní rys, kterým je potřeba dojmu na okolí a také úspěchu. Protrahovaný spor, resp. spory, by k ničemu takovému nepřispěly, nehledě na zvýšené finanční náklady spojené se zastoupením advokátem. Klíčové pro tuto věc je, že obhajoba napadala její trestní oznámení jako účelové, sic, motivované obavou ze ztráty majetky, ale za použití smyšlených obvinění. Znalkyně ale podání tohoto trestního oznámení potvrdila, že skutečně bylo motivováno obavou jednak před opakovanými výhrázkami ze strany obžalovaného a také obavou ze ztráty majetku po vkladu do katastru nemovitostí obžalovaným, tedy jakési emocionálně – fiskální sevření, pro ni nepřijatelné. Také nechtěla dlouhodobě věc řešit z důvodu střídavé péče, která by se sporem mohla zkomplikovat. Z těchto důvodů odmítl onu účelovost oznámení. Jednak neexistuje neúčelové oznámení, ale zejména byl vysvětlen jeho motiv, daný ne zcela typickou osobnostní strukturou poškozené, jak vysvětlila znalkyně.

12. Na obžalovaného byly vypracovány posudky z oborů psychiatrie a psychologie. Podle závěrů posudku z oboru psychiatrie je obžalovaný osobností, která netrpí duševní chorobou nebo poruchou. Rovněž tak nejsou přítomny disharmonické rysy osobnosti. V běžných situacích je schopen se ovládat a není u něj zvýšena agresivita. Podstatné pro tuto věc je, že závislost na alkoholu u něj zjištěna nebyla, což by jinak bylo možné dovodit z popisu jeho chování poškozenou. V případě systematické konzumace by se prostě příznaky závislosti projevíly, včetně projevů viditelných, jakými jsou třes, pocení, apod. Občasná konzumace alkoholu v jeho případě není forenzně významná. Obžalovaný účinky alkoholu zná a je schopen předvídat následky svého jednání i pod jeho vlivem. Ke snížení ovládacích nebo rozpoznávacích schopností v důsledku jeho konzumace u něj nedošlo. Soud sám pak doplnil dokazování vypracováním posudku z oboru psychologie. Znalkyně byla v hlavním líčení vyslechnuta. Soud přibral k vypracování posudku stejnou znalkyni – PhDr., která vypracovala posudek na poškozenou. Soud takto postupoval, protože znalkyně už tuto věc znala a mohla se proto snadněji a komplexně vyjádřit také k soužití obžalovaného s poškozenou, včetně využití již získaných podkladů a také již provedených důkazů v hlavním líčení, které znalkyně vyjmenovala a k tomu uvedla také metody použité pro zpracování posudku. Podle závěrů posudku je obžalovaný osobností bez poruchy, celkově stabilní, intelekt bez poruchy. Jedná se o zralou osobnost. Z hlediska osobnostní dynamiky má zvýšenou emotivitu a lehce histrionské rysy. V zátěži se projevuje zvýšená iritabilita, což soud považuje za významné, protože tímto rysem osobnosti lze vysvětlit i verbální reakce na jednání poškozené, popsané ve skutkové větě, která s oblibou zdůrazňovala své vzdělání, osobní úspěchy ve svém oboru a jistou nadřazenost nad obžalovaným a jeho rodinou, viz níže výklad

znalkyně za použití odborné terminologie. Soud již uvedl, že osobnosti obžalovaného a poškozené nebyly schopny vytvořit funkční svazek, kdy zásadní roli hrály oboustranně nenaplněná očekávání. Nelze pominout ani vliv alkoholu, který i v relativně malém množství odbourává zábrany. Ovšem projevy závislosti u něj nezjistila. Znalkyně k tomuto uvedla, že jednání obžalovaného, za předpokladu, že mu bude prokázáno, nemělo chorobnou motivaci a s vyšší pravděpodobností by bylo afektivně zabarveno a vycházelo by z konfliktních partnerských situací. Konečně se znalkyně vyjádřila k věrohodnosti obžalovaného. Obecně je zachovalá. Je schopen si události zapamatovat, uchovat a reprodukovat. Konkrétní věrohodnost hodnotit nemůže, ale popírání je typickým obranným mechanismem.

13. Na základě shora popsaných důvodů soud odmítl obhajobu obžalovaného jako smyšlenou a současně také důkazně nepodloženou. Naopak je usvědčován výpovědí poškozené, jejíž věrohodnost potvrzuje znalecký posudek z oboru psychologie, včetně výpovědí svědků [příjmení] [celé jméno poškozené], H. [celé jméno svědkyně] a J. [celé jméno svědka]. Současně posudek z oboru psychologie vypracovaný na obžalovaného vysvětluje motiv pro jeho jednání vůči poškozené, tedy jeho způsob řešení konfliktních partnerských situací.

14. Soud kvalifikoval jednání obžalovaného ad 1-3) jako zločin týrání osoby žijící ve společně obývaném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku. Tato skutková podstata chrání zájem společnosti na ochraně osob před tzv. domácím násilím. Ochrana je poskytována osobám blízkým. Jsou jim osoby žijící s pachatelem ve společném obydlí. Není podstatná forma užívaného bytu nebo domu, může jít také o ubytovnu nebo rekreační objekt. V této věci se jednalo o vztah manželů, kteří byli rodiči nezletilého dítěte. Také spolu žili ve společném bytě. Vůči poškozené docházelo k týrání, které je definováno jako zlé nakládání se svězenou osobou. Vyznačuje se vyšší stupněm hrubosti, bezcitnosti a také určitou trvalostí (R 11/1984), resp. hrubším stupněm necitelnosti a bezohlednosti, opět delšího trvání (R 20/1984). Nicméně takové jednání nemusí být soustavné a také není nutné, aby u poškozené vznikla újma na zdraví. Nelze provést úplný výčet možných způsobů páčání. Obecně mezi takové jednání náleží bití, nadávky, ponižování i různými úkony, zejména na veřejnosti, apod., když se musí vyznačovat vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti, ale také s určitou trvalostí – 7 Td 1437/2014. Týraná osoba musí jednání pachatele pociťovat jako určité těžké příkoří (3 Tdo 1160/2005, 7 Tdo 1437/2014). V této věci docházelo ze strany obžalovaného při týrání kombinací vulgarit, ponižování, fyzického násilí, které v nejméně jednom případě bylo spojeno s přímým fyzickým útokem vedeným se zbraní. V žádném případě není nezbytné, aby poškozená měla zjevné následky násilí (11 Tdo 601/2013), což v této věci neměla. Stejně tak nebylo u poškozené prokázáno způsobení psychického traumatu. Pro týrání v rodině, zejména vůči ženám, je také typické skrývání a vystupování, aby nebylo pro jiné osoby, dokonce ani nejbližší příbuzné, nijak patrné (7 Tdo 725/2012-70). Postačující jsou ataky menší intenzity trvající po dlouhou dobu, i několik let a jednat se může o kombinaci fyzických útoků, nadávek, ponižování – 4 Tdo 1042/2014. Motivy mohou být různé, zpravidla zástupné, jako v této obviňování z nevěry. Obžalovaný páchal trestný čin právě popsaným způsobem a rovněž tak po delší dobu, což sice není přímo definováno, ale obecně se takovou dobu považuje doba šesti měsíců a déle (6 Tdo 452/2010), která byla v této věci výrazně překročena. Není ale ani nutné neustálé a systematické páčání. Zde je na místě vzít do úvahy, že týrání zpravidla vzniká na různé podněty, nezřídka ve stresu a jaké svého druhu odvěta. V této věci docházelo k páčání po dobu zhruba tří let, což je jednoznačně páčání po delší dobu. Bez významu jsou určitá přerušení, kdy obžalovaný pobýval mimo domov a přerušované kontakty s postupným úpadkem manželství. Mezi jednáním obžalovaného a popsaným následkem je jednoznačně dána příčinná souvislost. Z hlediska do zavinění jde o úmysl přímý podle § 15 odst. písm. a) tr. zákoníku. Jiná forma zavinění je vyloučena definicí samotné skutkové podstaty, protože je ze strany pachatele vyžadováno aktivní jednání. Omisivní spáčení v úvahu nepřichází. Zavinění musí zahrnovat povědomí o protiprávnosti jednání a toho si byl obžalovaný vědom. Vyvaroval se páčání před jinými lidmi nebo na veřejnosti. Přesto

poškozenou napadal verbálně i fyzicky pod různými záminkami, současně ji vyhrožoval, nezřídká pod vlivem alkoholu, kdy se nezdržel reakce na chování poškozené, která jemu i jeho rodině předkládala, doslova předhazovala, nižší vzdělání a jakýsi nižší společenský status, což ale byly spíše její představy než skutečný stav. Na straně obžalovaného byly jeho představy také nereálné a reakce odpovídající osobnosti.

15. Při ukládání trestu soud ve prospěch obžalovaného zhodnotil dosavadní bezúhonnost. Přitěžujících okolností ve věci není. Soud vzal do úvahy, že celá věc je v nemalé míře výsledkem toho, že vzniklo manželství, jehož fungování bylo oboustrannou iluzí. Obžalovaný a poškozená při povaze svých osobností nebyli schopni vytvořit dlouhodobě funkční svazek. Frustrace na straně obžalovaného byly řešeny verbálními i fyzickými útoky proti poškozenému, která mu dávala svou nadřazenost. Mimoto už tak poměrně vratkému vztahu systematicky nepřály matky na obou stranách. Podle soudu je za takového stavu třeba sledovat ukládaným trestem zejména ochranu společnosti před možným opakováním trestné činnosti v souladu a na obžalovaného také výchovně působit souladu s ust. §§ 38 odst. 1 a 39 odst. 1 tr. zákoníku. Podle soudu odpovídá společenské škodlivosti spáchaného trestného činu a také zachovalé osobnosti obžalovaného trest odnětí svobody na samé dolní zákonné trestní sazby podle § 199 odst.2 tr. zákoníku. Uložen mu byl trest odnětí svobody trvání dvou let. Soud při stanovení výměry trestu vzal do úvah zejména skutečnost, že trestný čin nebyl spojen se škodlivým následkem a byl výsledkem dlouhodobě nefunkčního vztahu, který nebyl obžalovaný schopen udržet a reagoval neadekvátně, nicméně za nemalého přispění poškozené prezentující svoji nadřazenost. Z těchto důvodů byl výkon trestu odložen na dlouhou zkušební dobu v trvání dvou let. Zkušební doba je sice poměrně krátká, ale podle názoru soudu dostatečně dlouhá k tomu, aby obžalovaný prokázal, že je schopen žít řádně a své jednání kontrolovat.

16. Soud rozhodl o náhradě škody v případě poškozené [příjmení] [celé jméno poškozené], která požadovala náhradu škody ve výši 750.000 Kč za nematnou újmu, bližší a konkrétnější specifikace podkladů pro stanovení této částky nebyla k návrhu podána. Soud dospěl k závěru, že její nárok není důvodný a proto s ním byla podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškozená argumentovala při stanovení jeho výše vznikem psychické újmy, které mohou vést k problémům v osobních vztazích, případně až k psychosomatickým poruchám, případně dalším komplikacím (č.l.204-205). Paradoxně podobné problémy nezmínila ani sama poškozená při výslechu v hlavním líčení. Soud k tomuto tvrzení vycházel primárně ze znaleckého posudku z oboru psychologie. Při zkoumání nebylo znalkyní u poškozené prokázáno, že by utrpěla posttraumatickou poruchu, tím pádem ji obžalovaný nijak nepoškodil. Zde lze odkázat na strukturu osobnosti poškozené, která je dynamická, aktivní, sebejistá, vyhledávající vzruch, riziko, má živější emoční reaktivitu, jak soud shora vyložil. Pro přiznání nároku je podstatné, že u ní nebyly zjištěny následky v podobě újmy na psychickém zdraví, tedy především typická posttraumatická stresová porucha. Projevy mohou být úzkost, obavné myšlenky, negativní dopad vulgarit popisující její osobu. Prokázání možného rozsahu psychické újmy by vyžadovala další rozsáhlé dokazování, které by mohlo být až nad rámec dokazování ve věci samé. Z těchto důvodů došlo k odkázání poškozené v celém rozsahu na občanskoprávní řízení.

17. Ve věci se se svým nárokem přihlásila do adhesního řízení také Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR. Jednalo se úhradu léčení poraněného kotníku, ve výroku bod 2) ve výši 1.604 Kč. Soud popsání jednání ze skutkové věty upustil. Povaha trestného činu týrání osoby žijící ve společně obývaném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku je taková, že je třeba vedle obecného popisu uvést také jednotlivé dílčí útoky, svého druhu, tohoto trestného činu. Skutek tak i popsán je a podobný popis je obvyklý pro tento druh trestné činnosti. Pro případ, že některý z takto popsaných dílčích útoků není prokázán, nelze jej zprostit podle § 226 tr. řádu, ale je třeba jej ze skutkové věty vypustit, což obecně platí pro trestné činy hromadné nebo trvající (R 21/1997). Z hlediska adhesního řízení má takový postup dopad jako zprošťující výrok a proto

soud podle § 229 odst. 3 tr. řádu poškozenou zdravotní pojišťovnu odkázal s jejím nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

18. Na obžalovaného byla podána obžaloba i pro skutek popsany shora ve zprošťující části rozsudku, v obžalobě bod 4), kterým měl spáchat přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný spáchání popřel. S poškozenou vzápětí po rozvodu mluvil a viděl na chodníku u soudu stíhaného P.Ryžáka, soudu je znám, když došlo k vyklizení soudní budovy z důvodu anonymně nahlášené bomby. Obžalovaný uvedenou osobu znal pouze z televize. Tehdy jí řekl, že je to známý zločinec, který určitě zavolal, že je v budově soudu bomba. Mimoto byli tehdy ještě na místě i právní zástupce obou stran. Dobu a místo rozvodu, včetně způsob rozhodnutí ve věci rozvodu mezi obžalovaným a poškozenou byl zjištěn z protokolu na č.l.11 o jednání ve věci Okresního soudu v Liberci pod sp.zn. 18 C 277/2017. Jednání bylo velmi krátké, v podstatě formální a podle protokolu zcela bezproblémové. Na straně obžalovaného se jej neúčastnil jeho advokát, který přišel pozdě, ale soud na něj nečekal. Odůvodnění rozsudku je dosti chudé po obsahové stránce a jednání bylo doslova bleskové, celkem trvalo pět minut, včetně vyhlášení. Důvod rozvodu soud spatřoval v citovém odcizení. V návrhu podaném poškozenou je uvedeno dosti obecně, že manželství je rozvrácené. Oba spolu již rok nežijí a dohodli se na úpravě poměrů k nezletilé dceři, dohoda je k návrhu přiložena. Z výčtu je zřejmé, že jednání obžalovaného popisované poškozenou v této věci nebylo ani zmíněno, ale to je bez významu pro tento skutek.

19. Soud dospěl k závěru, že v době a místě uvedeném ve výroku došlo mezi obžalovaným a poškozenou ke slovní kontroverzi vyplývající z proběhlého rozvodu, i když ten mohl být jen malou zátěží, když jednání trvalo kolem pěti minut. Ze strany obžalovaného padly nevhodné výrazy a narážky, ale nebylo prokázáno vyhrožování podle popisu skutku, kdy je obecně sporné, zda se vůbec jedná o vyhrožování zákonem předpokládaným způsobem. Další důkazy ve věci nejsou a důkazy ve věci provedené neprokazují bez důvodných pochybností, zde se skutek stal. Z těchto důvodů soud obžalovaného pro tento skutek zprostil podle § 226 písm. a) tr. řádu, tedy, že se žalovaný skutek nestal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Liberci písemně, čtyřmo. V téže lhůtě nebo ve lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obviněného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pak pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Liberec 21. května 2019

Mgr. Denisa Kalfeřtová
soudkyně